

COMPLEMENTARITY IN FOSTERING READING UNDERTAKEN BY THE ROMANIAN LANGUAGE AND LITERATURE TEACHER AND LIBRARIAN

Ancuța Ionescu

**Senior Lecturer, Faculty of Educational Sciences, Social Sciences and Psychology,
„Politehnica” Bucharest, University Center of Pitești**

Gabriela Olaru

**Romanian Language and Literature Teacher in Pre-university Education, First
Teaching Degree at Mavrodin Secondary School, Teleorman County**

Abstract: Book helps the children in their education, in shaping their personality and in developing traits of will and character. The taste for reading begins to form in the early school years and remains, throughout life, an extremely effective habit. The desire to read does not come automatically, but must be nurtured with patience, determination, perseverance, and constant support from both school and family.

Keywords: teacher, librarian, student, reading, book

1. Lectura și importanța ei în formarea elevilor

Într-o societate marcată de ritmul alert al tehnologiei și al informației instantanee, lectura rămâne o ancoră esențială în formarea intelectuală, morală și emoțională a elevilor. Nu este doar un instrument de învățare, ci un mijloc profund de dezvoltare a gândirii critice, a empatiei și a capacității de comunicare. Lectura nu poate fi redusă la o simplă activitate școlară, ci trebuie înțeleasă ca un proces complex de construcție a sinelui.

Lectura joacă un rol central în dobândirea cunoștințelor, stimularea imaginației și dezvoltarea limbajului. Prin contactul constant cu textele literare sau științifice, elevul își îmbogățește vocabularul, învață să structureze idei și să formuleze opinii. După cum afirmă Umberto Eco: *Cei care nu citesc, la 70 de ani vor fi trăit o singură viață. Cei care citesc vor fi trăit 5.000 de vieți.* Acest citat subliniază nu doar puterea de a accesa lumi multiple prin lectură, ci și rolul formator al acesteia în dezvoltarea unei gândiri complexe. De asemenea, lectura favorizează procesul de învățare autonomă. Elevul învață să caute informații, să le compare și să le înțeleagă critic. După cum spune Paulo Freire, *Educația nu schimbă lumea. Educația schimbă oamenii. Oamenii schimbă lumea.* Prin lectură, elevii dobândesc instrumentele necesare pentru a deveni cetățeni activi și conștienți.

Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Iubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde. (G. F. Morozov)

Din punct de vedere etimologic, la originea cuvântului lectură se află rădăcina indo-europeană “leg” (cu sensul de “reunire”) păstrată în greacă (leg-eon), latină și albaneză. În limbile moderne, termenul provine din latinescul “lectura”, trecut în secolul al XIV-lea în franceză sub forma “lecture”, de unde s-a răspândit în celelalte limbi. În latină *lego* înseamnă, pe de o parte, “a strânge, a aduna, a reuni” (limba română “a lega”); în al doilea rând, (“a alege, a cerne”) și în al treilea rând “a enumera, a socoti”.¹

Conform Paul Cornea în *Introducere în teoria lecturii*, există două sensuri ale ideii despre lectură: un sens privitor la prezentarea scrisă și altul ce ține de orice tip de comunicare.

¹ Lectura. Disponibil la: <http://www.upm.ro/cercetare/CentreCercetare/DictionarCritica/Lectura.pdf>.

Prin lectură se înțelege ansamblul activităților perceptivă și cognitive, vizând identificarea și înțelegerea mesajelor transmise grafic. Dicționarul de semiotică al lui Greimas și Courtés definește lectura ca «recunoașterea grafemelor și a concatenării lor, având drept efect transformarea unei foi acoperite cu figuri desenate în planul expresiei unui text».²

Astăzi, nu poate exista o cultură organizată în afara cărții. Prietenul acesta mut și înțelegător ne răspunde la orice întrebare. Cartea nu este supărăcioasă, nu ne insultă și speră să ne întoarcem s-o răsfoim și să ne ofere informații. Cartea este un dascăl care ne îndrumă spre plăcut, ne veselește sau ne întristează sufletul. Astfel, cartea este o modalitate de formare a omului.

Școala este instituția care-l educă pe copil. Aici i se citesc primele povești, aici învață primele jocuri. Fiind atras de cartea colorată, chiar dacă nu știe să citească, merge bucuros la mama sau bunica și i-o dă să-i citească povești, așa cum face doamna educatoare, la grădiniță. Ba chiar îl roagă pe adult să-i cumpere o anumită carte de la librărie, pentru a-i fi citită. Semănăm dragostea de lectură în sufletul copilului numai când alungăm cel mai mare dușman al cărții, telefonul. La școală, se va strădui cu multă pasiune să învețe să citească, pentru a n-o mai deranja pe mama sau bunica să-i citească povești.

Cartea îl ajută pe copil în educarea sa, pentru formarea personalității sale, în crearea trăsăturilor de voință și caracter. De aceea, se alege cărți specifice vârstei copilăriei, astfel încât când sunt mici li se citesc din cărți de povești cu multe imagini, cu scris mai mare, pentru ca apoi și ei să-și dorească a citi din acele cărți. Spre sfârșitul clasei a doua, copilul care a învățat bine să citească va dori să lectureze un alt format de carte, cu un scris mai mic și cu imagini mai puține.

Copilului trebuie să i se aleagă cărți cu un vocabular accesibil, îmbogățindu-și treptat lexicul și, în urma citirii unei cărți, să ceară să i se explice sensul cuvintelor neînțelese. La început, va primi explicații de la adult, dar apoi i se va achiziționa un dicționar specific vârstei lui. Astfel, copilul va fi integrat treptat în tainele lecturii, va iubi cartea și nu va dori s-o mai lase din mână.

Instrumentul de formare a copilului este cartea ca manual. Dar nu numai manualul îl educă pe copil, ci și cărțile bazate pe știință, tehnică, artă, morală sau comportament. Studiul nu se încheie odată cu terminarea diferitelor școli, facultăți etc., ci se realizează pe tot parcursul vieții, fiind nevoie să existe un progres continuu. Lectura constituie succesul oricărei persoane, iar gustul pentru lectură se instalează într-un mod organizat. O carte ne orientează spre o altă carte, împreună formând izvorul cunoașterii noastre. Lectura este mijlocul de dezvoltare a capacității de comunicare între oameni cu ajutorul gândirii și limbajului.

Gustul pentru lectură începe să se formeze încă din primii ani de școală și rămâne pe tot parcursul vieții o deprindere extrem de eficientă. Dorința pentru lectură nu vine automat, ci trebuie formată cu multă răbdare, voință, tenacitate și permanent de către școală și familie. Încă de la grădiniță, atât familia cât și școala se străduiesc pentru a semăna în sufletul copilului plăcerea de a asculta basme, povești sau poezii. La ciclul primar, dezvoltarea gustului pentru lectură este mai insistentă. Acum se pun bazele cititului, acum trebuie să i se stârneasă elevului plăcerea pentru lectură și să i se extindă dorința spre cunoaștere.

Dincolo de școală trebuie extinse cunoștințele primite în clasă, cu ajutorul lecturii. De aceea, dascălul trebuie să recurgă la diferite forme de organizare a lecturii și în afara orelor. Una dintre aceste forme este povestirea. Elevii au de citit acasă aceeași poveste sau basm, iar la școală elevii vor povesti pe fragmente lectura pe care au avut-o de citit. Ceilalți elevi completează ideile povestirii pe care le-a omis cel care a povestit. La finalul povestirii, trebuie apreciat cine a povestit mai frumos, pentru ca dorința de a citi și de a povesti să fie și mai mare.

² Ibidem.

O altă formă de organizare a lecturii ar fi jocul ”De-a bibliotecarul”. Acesta constă în înființarea unei biblioteci personale. Biblioteca din clasă este formată prin contribuția elevilor clasei și a dascălului de la clasă cu diferite cărți specifice vârstei lor. Se numește un bibliotecar din rândul elevilor, sunt învățați cum se completează o fișă de lectură și se stabilește un orar pentru împrumutul cărților. La lună se schimbă bibliotecarul, pentru ca toți elevii să-și însușească această responsabilitate.

Un alt mijloc de a atrage copiii spre lectură sunt ghicitorile literare. Un elev citește un fragment dintr-un basm sau povestire, iar colegii lui trebuie să ghicească lectura din care a fost extras fragmentul.

Lectura încălzește ființa umană, sufletul ei, luminează mintea omului, este cel mai fidel prieten. Prin lectură, copilul își dezvoltă vocabularul, scrie și se exprimă corect, își relatează gândurile, sentimentele cu multă ușurință și într-un mod elevat. Lectura este o vrajă plăcută, un vis din care vrei să nu te mai trezești. Cartea este cea mai frumoasă bijuterie pe care omul o are în casa lui; este tezaurul cel mai de preț.

Un copil care citește mult, abia așteaptă să vină de la școală, ca să afle lucruri noi din cartea pe care a lasat-o acasă. Poate s-o pună-n ghiozdan și s-o citească în recreație. Mama se poate supăra că, fiind plecată la serviciu, copilul ei nu a servit prânzul și l-a găsit cufundat între filele unei cărți. Mama este nemulțumită la început de ocupația copilului ei, iar când îi aude pe colegii de la serviciu că ei își exprimă dorința de a avea un asemenea copil, deoarece ai lor petrec ore întregi cu telefonul sau tableta în mână, mama se întoarce mulțumită acasă și, cu multă bucurie, își întreabă copilul ce e atât de captivant în acea carte, de nu-i mai pasă nici de prăjiturica preferată și nici temeile nu și le mai rezolvă singur, înainte de venirea ei. Atunci copilul îi descrie cu mult farmec esența cărții, iar mama se îndrăgostește de lectură, citind și ea diverse opere, în funcție de timpul liber.

Lectura este întâlnirea cu lumea cărților, cu personajele din poveste. Prin lectură, copilul visează plăcut, băiețelul se bate se bate cu zmeii, iar fata este Ileana Cosânzeana cu părul de aur. Prin lectură copilul ajunge în celălalt capăt al lumii, fără s-o parcurgă cu piciorul, ci doar cu ochii minții, citește despre relieful, vegetația și fauna diverselor colțuri ale lumii, despre tradițiile popoarelor, visează să devină savant, cercetător, medic și chiar bibliotecar.

Lectura este cea mai importantă ocupație care poate schimba omul. Cele mai importante avantaje sugerate de lectură sunt:

- ✓ Lectura dezvoltă vocabularul, lărgeste orizonturile cunoașterii;
- ✓ Lectura întărește sufletul și psihicul omului, îl face mai fericit, îl învață să iubească;
- ✓ Lectura îl face pe om mai disciplinat;
- ✓ Lectura îl deosebește de alte persoane.

Astfel, citind și iubind o carte ești cel mai bogat om.

Conform înțelegerii și interpretării unui text, lectura poate fi abordată în etape progresive, existând următoarele tipuri de lectură:

- „conform P. Ricoeur,
 - lectura de gradul întâi,
 - lectura de gradul al doilea;
- conform M. Riffaterre,
 - lectura euristică,
 - lectura hermeneutică;
- conform M. Călinescu,
 - lectura liniară,
 - lectura circulară;
- conform U. Eco,
 - lectura naivă,

- lectura critică”³;
- conform Adrian Marino,
 - ”lectura-informatie,
 - lectura-distractie,
 - lectura-refugiu,
 - lectura-plăcere,
 - lectura-cultură,
 - lectura-existentă,
 - lectura de întreținere,
 - lectura ca recreere,
 - lectura-curiozitate”⁴;
- conform R. Scholes,
 - ”lectura inocentă,
 - lectura interpretativă,
 - lectura critică”⁵
- Alte tipuri:
 - ”Lectura liniară,
 - Lectura receptivă (analitică)
 - Lectura literară,
 - Lectura informativă globală,
 - Lectura exploratorie,
 - Lectura rapidă;”⁶
 - ”Lectura zapping”⁷

Din ce cauză citim?

- ✓ Pentru că așa ne-am obișnuit,
- ✓ din datorie,
- ✓ ca să ne petrecem timpul liber,
- ✓ ca să înțelegem și să cunoaștem noul,
- ✓ pentru a practica o meserie,
- ✓ pentru cultura personală,
- ✓ pentru trebuințele intelectuale sau spirituale.

Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citesc, copiii își formează o anumită concepție asupra lumii, cărțile formează la ei anumite norme de conduită.

În concluzie, e bine ca părinții să iubească lectura și să presare în sufletul copiilor lor dragostea de aceasta, pentru că a ști și a dori să citești este cel mai important lucru din viața omului.

³ Alina Pamfil. *Limba și literatura română în gimnaziu*. Pitești: Editura Paralela 45, 2004, p. 141.

⁴ Dana Boitoș. Rolul lecturii și strategii pentru îndrumarea pregătirea și optimizarea lecturilor în rândul elevilor. Available at: https://www.concursurilecomper.ro/rip/2014/februarie2014/11-BoitosDana-Rolul_lecturii_si_strategii.pdf. [Access date: 28.05.2017]; Daniela ARGATU. *Dezvoltarea competenței de lectură în biblioteca școlară*. Available at: <http://docplayer.net/37094576-Dezvoltarea-competentei-de-lectura-in-biblioteca-scolara-prof-daniela-argatu-bibliotecar-ccd-george-tofan-suceava.html>.

⁵ Alina Pamfil. Op. cit., p. 142.

⁶ Tipuri de lectură. Accesibil la: <http://www.corectnews.com/node/72827>.

⁷ Daniela Argatu. *Dezvoltarea competenței de lectură în biblioteca școlară*. Available at: <http://www.ccd-suceava.ro/pdf/biblioteca/competenta%20de%20lectura.pdf>.

2. Rolul profesorului de limba română și al bibliotecarului în cultivarea lecturii

Alături de ceea ce dascălul îi oferă elevului la clasă, el trebuie să-și îmbunătățească noțiunile însușite prin lectura individuală. Lectura individuală *mărește înțelegerea textului literar, lărgeste orizontul istorico-literar al elevilor și posibilitățile lor de orientare liberă în istoria literaturii noastre sau a literaturilor străine, oferă prilej de comparare între opere și literaturi, dezvoltând capacitatea de apreciere a valorilor estetice, de formulare a unor concluzii și deducții personale.*⁸ Lectura individuală este necesară pentru a încheia acasă operele care nu pot fi citite în clasă, dar care trebuie dezbătute. Lectura individuală întrește și dezvoltă noțiunile însușite la școală.

Cel mai important factor pentru dezvoltarea, dirijarea și verificarea lecturii este profesorul de limba și literatura română, iar cauzele care realizează selectarea operelor în lectura individuală sunt gustul pentru lectură a elevilor și cerințelor școlii.

Atunci când se selectează operele individuale, primează gusturile elevilor și exigențele școlii. Pentru orientarea elevilor spre lectură este necesară cunoașterea avantajelor acestora și a forței de a pune în asentiment dorințele lor, specificitatea vârstei cu îndatoririle școlii. S-a constatat că, atunci când școala recomandă unele lucrări cu un conținut de idei specific, elevii selectează operele care țin de imaginație, de sentiment, caracteristic dorințelor lor. Astfel, orientarea lecturii tinerilor se poate asemăna cu direcția vocațională, pentru că ambele sunt de esență psihologică.

Tipul operelor care activează gustul pentru lectură pot fi: basme, povești, legende, cărți de aventuri, opere științifico-fantastice, prezentarea călătoriilor etc.

*Lectura individuală este un mijloc eficace de educare a omului nou.*⁹ Esența ei este urmată sarcinilor instructiv-educative ale școlii. Conceptul lecturii individuale se deosebește, în funcție de vârstă, clasă și ciclul de școlarizare. Lectura individuală poate fi impusă de școală sau aleasă liber de elevi. Pentru dascăl, este bine de știut că trebuie să-l coordoneze pe elev spre o lectură individuală accesibilă vârstei privitor la volumul și conținutul acesteia, această temă discutându-se la școală. Profesorul nu trebuie să se lase impresionat de cantitatea citită de elev, pentru că lectura poate reprezenta pentru elev și o formă de a lenevi, ca și obiceiul de a trândăvi în fața calculatorului. Așa cum există elevi care se refugiază în fața ecranului computerului, tot așa sunt și elevi care citesc tot felul de opere, ca o metodă de distracție, toate acestea ducând la o stare de oboseală și antipatie față de lecțiile pentru ora de curs. De aceea, profesorul trebuie să impună elevului o listă cu lecturi specifice vârstei, numărul acestora nefiind exagerat. Ca dascăli, trebuie să realizăm că un copil trebuie să se bucure și de copilărie. Trebuie insuflată copilului dragostea pentru lectură într-un mod plăcut, încât el să citească din dragoste, din curiozitate, nu din obligație.

Cum se citește o carte?

Acest aspect este foarte important pentru elev. Este indicat ca elevul să citească mai bine o jumătate de pagină sau o pagină, zilnic, decât o carte într-o zi și apoi să întrerupă lectura o perioadă mare de timp. Nu este corectă nici citirea superficială și făcută în grabă. Se citește liniștit și profund, noțiunile fixându-se în minte treptat, iar elevul simte puternic faptele relatate și meditează asupra lor. La terminarea cărții, el își va însuși un bagaj întreg de cunoștințe culturale și intelectuale.

Pentru îndrumarea elevilor spre lectură, rolul principal îl au profesorul de limba și literatura română și bibliotecarul. Atunci când profesorul îndrumă, el trebuie să decidă pentru fiecare clasă calitatea și cantitatea operelor pe care elevii trebuie să le citească. El trebuie să-l

⁸ INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE. Probleme metodice ale predării literaturii. București: Editura de Stat Didactică și Pedagogică, 1962, p. 399.

⁹ Idem, p. 402.

învete pe copil cum să citească o carte, cum să asimileze noile cunoștințe și cum să însemneze impresiile din opera respectivă. Astfel, elevul va înțelege mesajul transmis de cartea citită.

Stimularea dragostei de carte

Pentru a stimula dragostea de carte pentru lectură trebuie să popularizăm cartea, prin diferite modalități cât mai atractive. Asemenea activități cer fidelitate, continuitate permanentă în prezent, documentare organizată, toate acestea efectuându-se cu bibliotecarul școlii. Popularizarea cărții se realizează cu ajutorul locurilor de prezentare, expozițiilor de carte, structurate pe baza unui anumit principiu, cu un scop bine definit. Principiul de organizare a popularizării este unul realizat pe teme (exemplu: ”Natura în literatura română”), altul de istorie și literatură (”Romanul în literatura interbelică”). Foarte utile sunt expozițiile de carte (care au un titlu), în care sunt prezentate cățile dintr-o colecție a unei edituri (exemplu: ”Clasicii români” din Editura Herra). Exceptând aceste expoziții se mai pot face prezentări de carte într-o vitrină din biblioteca școlii, în care sunt aduse permanent diverse opere noi pentru copii. Toate acestea au ca scop creșterea interesului pentru lectură, relația cu opere necunoscute, dar utile elevilor și care pot fi atinse și răsfoite, pregătirea unei activități în afara orelor de curs, direcționarea către chestiuni de actualitate etc. Operele selectate pentru expoziție se pun în valoare cu ajutorul a diferite informații reprezentative ca: fotografii, portrete, hărți, scheme, ce au rolul de a întregi subiectul expoziției. Această expoziție se realizează în cadrul unei activități de literatură, dar are loc în afara orei, la biblioteca școlii.

Rolul bibliotecii școlare

*Biblioteca școlară este un auxiliar prețios al activității instructiv-educative care se desfășoară în școli.*¹⁰ În biblioteca școlii profesorul descoperă informații utile pentru a se pregăti profesional, pentru pregătirea lecțiilor și a activităților din cadrul disciplinei sale. Biblioteca școlii leagă învățământul de existența noastră, are rolul de a-l dirija pe elev spre carieră.

În ceea ce privește opera, biblioteca reprezintă izvorul cunoașterii, baza materială, cărțile pentru lectura individuală a elevilor și un mijloc eficient de stimulare și dirijare a acestora spre lectură.

Tematic, structura bibliotecii școlii este influențată de funcțiile instructiv-educative ale școlii, de programele școlare, de cerințele educației permanente și a interesului elevilor pentru învățatură.

O bibliotecă școlară trebuie să aibă în componența sa următoarele:

- Cărți de literatură, de știință și tehnică, de artă, acestea fiind în strânsă legătură cu disciplinele care se predau la clasă;
- Enciclopedii, alase de biologie, geografie și istorie;
- Dicționare;
- Ziare și reviste.

Pentru ca toate cerințele școlii să fie atinse, în biblioteca școlii trebuie să existe mai multe exemplare din fiecare operă. Funcția de cultivare a fondului de carte depinde de păstrarea, conservarea și completarea metodică acestuia și de tipul de circulație a cărților în mijlocul cititorilor. De aceea, trebuie respectate unele norme structurale, ca: modul de așezare și clasificare a cărților, întocmirea cataloagelor și listelor bibliografice, a registrelor electronice și a fișelor personale de evidență, fapt ce facilitează dirijarea lecturii individuale, îndrumate de profesorul de limba și literatura română; apoi existența regulamentului de funcționare a bibliotecii, a unui orar pentru cititori, toate acestea având rolul de a-l disciplina pe elev și a-i forma dragostea pentru lectură.

¹⁰ INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE. *Op. Cit.*, p. 428.

Cooperarea profesorului de română cu bibliotecarul

Pentru a exista o strânsă legătură între profesorul de limba română și bibliotecar este necesar ca ei să respecte anumite obiective, ca:

- studierea programei școlare, privitor la lectura suplimentară a elevilor,
- ajutarea elevilor la folosirea dicționarelor,
- ținerea evidenței lecturilor citite de elevi de către bibliotecar, informându-l pe profesorul de limba română,
- organizarea diferitelor concursuri, pentru a atrage micii cititori spre lectură,
- organizarea activităților pentru popularizarea cărților.

Un alt exemplu de relație profesor – bibliotecar ar fi înființarea unei biblioteci la o clasă model, o clasă cu elevi buni la învățătură, disciplinați, corecți. Biblioteca are în componența ei opere donate de elevii clasei respective, dar și împrumutate de la bibliotecă, pe numele clasei și pe o perioadă de timp impusă de bibliotecarul școlii. Dirigintele sau profesorul de limba română numește un elev, ca bibliotecar al clasei și toți elevii acelei clase au acces la cărți. După ce au terminat de citit cărțile, le duc acasă pe cele personale și aduc altele și returnează cărțile la biblioteca școlii, făcând un nou împrumut. Cărțile sunt returnate la bibliotecă de ”bibliotecarul” clasei. Această tehnică are un rol foarte important, pentru că elevii își vor însuși datoria față de carte pentru a o păstra impecabil, pentru că este a clasei lor pentru o perioadă de timp și vor răspunde toți de ea și vor fi ordonați privitor la timpul de returnare a cărții împrumutate, iar pentru bibliotecar ar fi o muncă mai ușoară și cu mai multă liniște, pentru că va veni doar un elev să returneze cărțile și la un interval de timp mai mare.

Așadar, profesorul de limba și literatura română și bibliotecarul au un rol foarte important în cultivarea lecturii la elevi.

3. Biblioteca din școala mea - CHESTIONAR

1. Vă place să citiți?
 - a) Da,
 - b) Nu.
2. Ce fel de cărți preferați?
 - a) Basmе și povești;
 - b) Poezii,
 - c) De aventură,
 - d) Jurnal,
 - e) Teatru,
 - f) Istorice,
 - g) De călătorie.
3. Ați încercat să scrieți și voi basme, povești, poezii?
 - a) Da,
 - b) Nu,

Cei care au răspuns afirmativ pot da exemple de titluri ale creațiilor proprii.

-
4. Care este sursa dumneavoastră de informare?
 - a) Biblioteca personală,
 - b) Biblioteca școlii,
 - c) Biblioteca publică,
 - d) Internetul,
 - e) Librăria.
 5. Cât de importante sunt pentru dumneavoastră serviciile bibliotecii școlii?
 - a) Neimportante,
 - b) Foarte puțin importante,

- c) Importante,
 - d) Foarte importante.
6. Aveți fișă de împrumut la biblioteca dumneavoastră?
 - a) Da,
 - b) Nu, dar aș dori,
 - c) Nu și nu doresc.
 7. Cu ce scop veniți la biblioteca școlii?
 - a) Pentru a descoperi cărți noi,
 - b) Pentru împrumut la domiciliu,
 - c) Din curiozitate.
 8. Cât de des împrumutați cărți din biblioteca școlii?
 - a) Zilnic,
 - b) Săptămânal,
 - c) Foarte rar,
 - d) Deloc.
 9. Sunteți mulțumit/-ă de volumele din biblioteca școlii dumneavoastră?
 - a) Foarte mulțumit,
 - b) Mulțumit,
 - c) Nemulțumit,
 - d) Foarte nemulțumit.
 10. Sunteți mulțumit de serviciile bibliotecarului?
 - a) Da
 - b) Nu

Cum credeți că s-ar putea îmbunătăți activitatea acestuia? Menționați trei argumente.

.....

Vârstă....., Profesie....., Nivelul de studii.....

Sex M/F

4. Concluzie

În concluzie, omul trebuie să citească pe tot parcursul vieții, să se documenteze, să învețe lucruri noi, să-și ocupe timpul liber, astfel încât sistemul nervos să proceseze continuu, păstrându-ne astfel mintea tânără.

Câteva observații importante au fost confirmate de rezultatele cercetării noastre. Astfel, se constată că un rol deosebit în formarea elevilor pentru gustul lecturii îl au bibliotecarul și profesorul de limba română. Profesorul organizează ore de lectură atractive, iar bibliotecarul îi obișnuiește cu lectura individuală, îi învață cum să păstreze cartea, cum să caute o carte la raft sau cum să completeze o fișă de lectură. De aceea, aceștia trebuie să se afle într-o continuă conlucrare pentru formarea elevului, de a deveni un adult deschis la lucruri noi, dornic de a studia pe tot parcursul vieții.

Așadar, e bine să citim și să știm cum să citim o carte. Dragi cititori, să iubim cartea, păstrând-o!

În concluzie, domnilor profesori de limba și literatura română și domnilor bibliotecari, iubiți copiii, petru ca și ei să vă iubească! Din dragoste pentru dumneavoastră, vor iubi cartea și vor citi tot mai mult!

Lectura este mai mult decât o competență școlară; este un act formator care modelează mintea și sufletul elevului. Prin lectură, elevii devin mai conștienți de sine, mai empatici și mai bine pregătiți pentru provocările lumii contemporane. Investiția în promovarea lecturii în școli este, în esență, o investiție în viitorul societății.

BIBLIOGRAPHY:

1. Dulamă, Maria Eliza. (2002). *Modele, strategii și tehnici didactice activizante*. Cluj-Napoca: Editura Clusium.
2. Eco, Umberto. (1991). *Lector in fabula*. Bucuresti: Univers.
3. Eco, Umberto. (1996). *Limitele interpretării*, Traducere de Ștefania Mincu și Daniela Bucșă. Constanța: Editura Pontica.
4. Gheorghe, Alexandru. (1995). *Lecturi literare pentru ciclul primar – îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi*. Craiova: Editura „Gheorghe Alexandru”.
5. INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE. (1962). *Probleme metodice ale predării literaturii*. București: Editura de Stat Didactică și Pedagogică.
6. Învățământul primar. (1991). *Culegere metodică destinată cadrelor didactice care predau la clasele I-IV*, volumul I/1991. București.
7. Pamfil, Alina. (2004). *Limba și literatura română în gimnaziu*. Pitești: Editura Paralela 45.
8. Panțuru, Stan. (2003). *Instruirea în spiritul strategiei dezvoltării gândirii critice*. Sibiu: Editura Psihomedica.
9. Petty, Geoff. (2007). *Profesorul azi. Metode moderne de predare*, Prima ediție în limba română, Coordonator traducere: Adriana Țepelea. București: Editura Atelier Didactic.
10. Stan, Liliana. (1994). *Cercetarea pedagogică și inovarea în învățământ*, în vol. Psihopedagogie. Iași: Editura Spiru Haret.
11. Steele, J. L., Meredith, K. S., Temple, C.. (1998). *Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice*, vol. I și II. Editat de Centrul Educația 2000+ în cadrul proiectului „Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice”.
12. Argatu, Daniela. Dezvoltarea competenței de lectură în biblioteca școlară. Disponibil la: <http://www.ccd-suceava.ro/pdf/biblioteca/competenta%20de%20lectura.pdf>
13. Boitoș, Dana. *Rolul lecturii și strategii pentru îndrumarea pregătirea și optimizarea lecturilor în rândul elevilor*. Disponibil la: https://www.concursurilecomper.ro/rip/2014/februarie2014/11-BoitosDana-Rolul_lecturii_si_strategii.pdf.
14. Lectura. Disponibil la: <http://www.upm.ro/cercetare/CentreCercetare/DictionarCritica/Lectura.pdf>
15. *Sociologia lecturii*. Disponibil la: <http://documents.tips/documents/sociologia-lecturii-postuniv.html>
16. 72 [Șaptezeci și două] de citate inscripționale despre cărți. Disponibil la: <http://www.obiceiurilemaiestriei.ro/72-de-citate-inspirationale-despre-carti/>
17. Tipuri de lectură. Disponibil la: <http://www.corectnews.com/node/72827>.